

Arrest

nr. 300 289 van 19 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 augustus 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat B. VRIJENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Liberiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Voinjama. U woonde daar tot u zes jaar oud was, tijdens de oorlog van 1990 vluchtte u samen met uw familie naar Guinee. Uw vader bleef achter bij de eigendommen, maar hij werd gedood. In Guinee kregen jullie hulp als vluchtelingen bij UNHCR, u ging er ook naar school. In 2006 keerde u terug naar Liberia, u woonde in Johnsonville aan de buitenzijde van Monrovia. U behaalde een Bachelordiploma Economie aan de universiteit van Liberia in 2012.

Sinds 2007 werkte u voor het Ministerie van Financiën, waar u doorheen de jaren verschillende functies bekleedde. U ontwikkelde er een nieuwe manier van werken voor de lokale belastingagenten, om te vermijden dat overheidsinkomsten verloren gingen. In uw functie hebt u ook gevallen van fraude van belastinginners gemeld, waardoor er mensen ontslagen werden. Een van de mensen die ontslagen werd, Bacon Vah, is een belangrijke persoon in de huidige overheid.

In 2013 ging u naar Turkije om er te gaan studeren, een master in Economische Ontwikkeling en Groei. Daar verbleef u tot september 2016. U keerde terug naar uw familiehuis in Johnsonville. Nadat u terugkeerde naar Liberia, werd uw voormalige baas J. F. gepromoveerd tot deputy van de minister van Financiën. Omdat ze uw manier van werken kende, weigerde ze dat u opnieuw werd opgenomen in het ministerie van Financiën. Via een andere connectie, E. T., kon u beginnen werken voor de Liberia Revenue Authority (LRA). U werkte onder haar bewind. Na de presidentsverkiezingen in 2017 kwam er een nieuwe overheid, waardoor ook Bacon Vah macht kreeg. Bacon Vah en zijn team bezochten de LRA en wilden daar hun mensen installeren. E., als vertrouweling van de voormalige president, werd ontslagen. U was ambitieus en u zocht naar scholen om te studeren. In september 2018 kwam u aan in België en begon u uw studies aan de universiteit van Antwerpen, u studeerde een Master of Maritime and Air Transport Management. In mei 2019 keerde u via Guinee terug naar Liberia om er data te verzamelen voor uw thesisonderzoek. U verbleef bij uw vrouw en kinderen. Op 23 juni 2019 reisde u van Liberia terug naar Conakry om daar op 25 juni 2019 een vlucht terug naar België te nemen. Uw vrouw nam de kinderen mee naar Guinee, waar ze in Macenta verbleven tot 26 december 2020. Er was toen een etnisch conflict tussen Madingo en Lama, waardoor ze moesten terugkeren naar Liberia.

Op de LRA had u samengewerkt met verschillende collega's. Vier van uw collega's, A. P., G. L., G. B F. en E. N. (hoofd van Internal Audit Agency) zijn onder verdachte omstandigheden overleden in oktober 2020. Ze werkten samen met J.K. (Chief Audit) aan een auditrapport over wanpraktijken van de overheid met betrekking tot overheidsinkomsten. De overheid wilde de publicatie van dit rapport voorkomen en orkestreerde de moord op deze personen, met behulp van Tamba Kogie, de burgemeester van Monrovia. Indien u in Liberia was geweest, had u ook bijgedragen aan het auditrapport, waardoor u nu ook de overheid vreest. Op 17 december 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

In 2021 nodigde de deputy minister van Financiën u uit voor een prestigieuze job, U voelde aan dat dat een setup was om te zien of u in Liberia was.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw paspoorten, uw studentenkaart van de universiteit van Antwerpen, verblijfskaart Turkije, een USB met o.a. auditrapporten, uw diploma als auditor, uw eigen verklaringen, werkcontracten en diploma's, de toegangkaart van Freeport, nieuwsartikels, foto's, gelijkstelling van uw diploma, werkdocumenten, een facebookpost, het auditrapport.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt vooreerst op dat u niet uw land van herkomst hebt verlaten omwille van een gegronde vrees tot vervolging. U bent immers in september 2018 naar België gekomen om te studeren en in 2019 bent u nog eens voor een maand teruggekeerd naar Liberia om er onderzoek te doen in het kader van uw studies. Het is pas in december 2020 dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u in 2019 naar Liberia reisde via Guinee, en dan naar Liberia via de poreuze landsgrenzen, om zo minder op te vallen bij binnenkomst (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS merkt op dat u er voor koos om naar Liberia te reizen om er een onderzoek te doen in de Freeport van Monrovia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Indien u op dat moment al een vrees koesterde ten aanzien van bepaalde personen in Liberia, is het volstrekt niet logisch om toch nog naar daar te reizen, om daar dan ook nog een onderzoek te doen in de haven. Daarenboven duurde het dan nog anderhalf jaar voordat u een verzoek tot internationale bescherming deed. U verbleef in die periode in 2019 ook gewoon in uw eigen huis in Johnsonville (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het is dus niet geloofwaardig dat u een vrees koestert ten aanzien van de personen die door uw toedoen ontslagen zouden zijn geweest in 2012 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Daarenboven bent u nog zes jaar in Liberia gebleven nadat deze personen ontslagen waren, wat ook nefast is voor de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van hen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). **Dit alles in overweging genomen, wordt er geen geloof gehecht aan uw bewering voor de gebeurtenissen in oktober 2020, al een gegronde vrees te hebben gehad in Liberia.**

U slaagde er ten tweede niet in om geloofwaardig te maken dat u zal gedood worden, door dezelfde mensen die beweerdelijk de vier personen betrokken bij het auditrapport, hebben gedood. Het CGVS wijst er hieromtrent ten eerste al op dat het **niet vastgesteld is dat deze personen gedood zijn**. In de Liberiaanse samenleving was er eind 2020 veel commotie rond het overlijden van vier personen die werkten voor de Liberian Revenue Authority (LRA), en de Internal Audit Agency: Albert Peters (LRA-auditor), Gifty Lama (LRA-auditor), George Fanbutu (LRA-auditor) en Emmanuel Nyeswa (directeur-generaal Internal Audit Agency). Deze vier personen overleden in een periode van tien dagen tijd in oktober 2020, op mysterieuze wijze, en zouden betrokken zijn bij een auditrapport over overheidsuitgaven. Emmanuel Nyeswa zou dus uit een raam/deur in zijn huis gevallen zijn, Albert Peters en Gifty Lama waren een week voordien samen dood in een auto aangetroffen, en George Fanbutu was in die periode overleden in een auto-ongeval. Er zijn speculaties binnen de Liberiaanse gemeenschap dat deze mensen vermoord werden omwille van de job die ze uitoefenden, dit is echter nooit effectief vastgesteld. Op 24 november 2020 kwam de Liberiaanse overheid met een autopsierapport voor deze personen. Volgens dit rapport zijn Albert Peters en Gifty Lama overleden aan koolstofmonoxidevergiftiging ten gevolge van een defecte uitlaat in de auto. Voor meneer Nyeswa werden de verwondingen in overeenstemming bevonden met een val van grote hoogte, maar het werd niet vastgesteld of het moord, zelfmoord of een ongeluk was. Ook de verwondingen van George B Fanbutu stemden overeen met de impact van de crash van het auto-ongeluk. Binnen Liberia zijn er mensen die de uitkomst van deze autopsie in vraag stellen, omdat deze werd uitgevoerd door de overheid. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de dood van Peters, Lama, Fabutu en Nyeswa georkestreerd werd door Tamba Kogie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U baseert zich hiervoor onder andere op verklaringen van Jerome Verdiyah die deze informatie zou onthuld hebben via Spoon network, een online radio station. U bracht hier geen informatie van bij. Een voormalige viceminister van Informatie, Eugene Fahngon, die naar de Verenigde Staten gegaan is, zou de overheid er mee bedreigd hebben om bekend te maken wie de auditors gedood heeft, als de overheid hem nog bozer zouden maken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U ziet dat als een bewijs dat de overheid achter de dood van deze personen zit, en legde hierover ook een Facebookbericht neer. Het CGVS wijst er op dat meneer Fahngon al geen betrouwbare bron is, hij werd door de huidige president Weah ontslagen, ogenschijnlijk over een conflict gerelateerd aan de Covidmaatregelen. Hij heeft dus mogelijke persoonlijke redenen om valse informatie te verspreiden over de huidige president. Daarenboven heeft meneer Fahngon geen informatie gegeven over deze moorden, en hield hij het bij vage bedreigingen om informatie te uiten, bedreigingen die hij bovendien deed meer dan 2 jaar na het overlijden van de belasting auditeurs. U werd geopperd dat deze mensen, Verdiyah en Fahngon, misschien de situatie gebruiken voor hun eigen persoonlijke politieke gewin, waar u niet mee akkoord ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). **Het CGVS stelt vast dat u niet bewezen hebt dat deze personen betrokken bij het auditrapport, gedood zijn, daar u zelf niet aanwezig was, en u uw beweringen baseert op vage en onbetrouwbare bronnen.**

Als er dan vanuit zou gegaan worden dat deze vier belastingsambtenaren vermoord werden, merkt het CGVS ook op dat u niet hebt meegewerkt aan het rapport van 2020 en dat u bijgevolg ook niet aantoonde dat u hierdoor persoonlijk enig gevaar zou lopen bij terugkeer naar Liberia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd er op gewezen dat u zelf niet betrokken was bij het auditrapport, dat aanleiding zou zijn voor deze vermeende moorden. U verklaarde zelf ook al niet betrokken te zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

U legde uit dat als u daar was geweest, u beweerdelijk zou hebben bijgedragen aan het rapport, maar u was voor dat rapport niet daar want u was in België. Gezien deze vaststellingen, werd u ook gevraagd wat u doet denken dat u zou vermoord worden omwille van het betreffende auditrapport (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U legde uit dat het uw job is, en dat u hetzelfde zou doen als u zou terugkeren naar Liberia. U zou iemand zijn die geen compromissen sluit en mensen die u kennen, weten dat. U baseert zich in uw verklaringen louter op mogelijke **hypotheses en veronderstellingen**, zonder daarbij aan te tonen dat u een reëel en persoonlijk risico loopt bij terugkeer naar Liberia. U werd er dan op gewezen dat u niet dezelfde job moest heropnemen bij terugkeer naar Liberia, gezien er dan toch beweerdelijk dergelijke gevaren aan verbonden waren. U hield vast aan uw verklaringen dat de mensen u kennen, en dat ze u zien als iemand van de overheid. De overheid is ook de grootste werkgever binnen Liberia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). **Het CGVS kan inzien dat het als hoogopgeleide persoon misschien niet evident is om een job buiten de overheid te vinden in Liberia, maar alsnog kan er wel van u verwacht worden dat u bereid bent om uw job op te geven als dat uw leven zou kunnen redden.** Dat u niet eens zou overwegen om dat te doen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. U verklaarde verder ook nog dat men u in 2021 nog contacteerde vanuit het ministerie van Financiën om u een prestigieuze job aan te bieden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Volgens u zouden ze dit gedaan hebben om u op die manier te lokaliseren, als een soort van valstrik. Immers, er was gezegd dat er een skype interview zou komen, en dat was er nooit gekomen. Het CGVS merkt op dat deze verklaringen volledig bestaan uit hypothesen die schijnbaar geen basis in de realiteit hebben. Daarenboven is het, gezien uw carrière en opleiding, ook niet onwaarschijnlijk dat u een jobaanbieding zou krijgen vanuit het ministerie van financiën, zonder dat daar achterliggende motieven bij horen om u op te sporen voor vervolging.

Het CGVS stelt vast dat u niet geloofwaardig kon maken een gegronde vrees tot vervolging te vrezen ten aanzien van de overheid in Liberia in verband met de dood van de vier belastingsambtenaren en het rapport dat ze schreven.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u ook dat er in Liberia een haat was tegenover mensen van uw eigen stam, de Mandingo. Het CGVS wijst er hier nog eens op dat u dergelijke vrees omwille van etnische problemen duidelijk niet ernstig genoeg achtte om hierover een verzoek tot internationale bescherming te doen bij uw aankomst in België in 2018. Wat betreft de discriminatie ten aanzien van de Mandingo in Liberia, dient erop gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 resp. 48/4 van de Vreemdelingenwet inhouden. Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. **De in casu ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.** Immers, u verklaarde dat Mandingo mensen soms overgeslagen werden voor jobkansen, ook al hadden ze hogere kwalificaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U verklaarde dat een Madingo man geen rijke persoon kon zijn of voor de overheid kon werken, dat terwijl u zelf al sinds jarenlang een goede positie binnen een overheidsdienst had. Uw burens zouden ook slecht over u gesproken hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22), wat evenmin voldoende ernstig is om aan bovenstaande te voldoen.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, dragen deze verder niet bij om uw beweerde, persoonlijke vrees aan te tonen. Het CGVS betwist uw nationaliteit niet, noch het feit dat u werkzaam was voor LRA, wat u studeerde, of waar u verder nog gewerkt hebt. De veelheid aan werkdocumenten, foto's, rapporten, diploma's, en uw paspoort hebben dus geen invloed op de vaststellingen in deze beslissing. Het CGVS trekt verder ook niet in twijfel dat de vier personen van de belastingdiensten overleden zijn, maar stelt vast dat het ook niet bewezen is dat ze vermoord werden en dat u daardoor ook mogelijks slachtoffer zal worden bij terugkeer naar Liberia. De artikels die betrekking hebben op het overlijden van Albert Peters, Gifty Lama, George Fanbutu, en Emmanuel Nyeswa kunnen bijdragen om te bewijzen dat deze mensen gestorven zijn, maar vermelden op geen enkele manier uw eigen naam en tonen geen enkel persoonlijk risico aan. Het is ook niet dat alle medewerkers van de LRA in Liberia een risico lopen, de LRA is nog werkzaam. Hetzelfde geldt voor de Facebookposts die gaan over mysterieuze overlijdens, extrajudiciële moorden, of het feit dat meneer Fahngon beweert te weten dat deze vier belastingsambtenaren gedood werden. Ook aan de hand van deze documenten toont u nog geen persoonlijke vrees aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 mei 2023. Op 15 mei 2023 ontving het CGVS uw antwoord op de kopie van de notities. U verklaarde dat het interview professioneel verlopen was, zonder harde woorden of intimidatie. Verder hebt u aanpassingen gedaan aan bepaalde spellingswijzen van woorden, hier werd mee rekening gehouden in de opmaak van de beslissing. U deed ook enkele toevoegingen en verduidelijkingen van uw verklaringen, bijvoorbeeld met betrekking tot adressen in Liberia, de route die u nam in 2019 om Liberia te verlaten, etc. Deze aanpassingen en verduidelijkingen zijn niet van die aard dat ze verder een impact hebben op de beslissing in uw dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Verzoeker stelt:

“[...]

Volgens het CGVS zou het dan ook ongeloofwaardig zijn dat verzoeker een vrees koestert t.a.v. personen die door hem ontslagen werden in 2012 en bovendien zou verzoeker nog 6 jaar in Liberia verbleven hebben nadat dit ontslag, wat niet geloofwaardig zou zijn.

Dat een dergelijke analyse geenszins correct is.

Vooreerst verbleef verzoeker geen 6 jaar in Liberia na het ontslag in 2012 van o.a. Bacon Vah, doch slechts enkele maanden.

Verzoeker verliet immers bewust het land en ging in september 2013 in Turkije gaan studeren en verbleef aldaar tot september 2016. Verzoeker heeft dus enkele maanden na het kwetsieve ontslag Liberia o.m. om deze reden verlaten.

Bovendien vonden tijdens deze maanden dat verzoeker na het ontslag nog in Liberia was, aanslagen op zijn leven plaats, welke hij gelukkig allen overleefde. Op dat ogenblik had verzoeker nog kinderen en was minder bevreesd voor de dood dan hij nu is, nu hij kinderen heeft.

In 2018 is verzoeker vervolgens in België komen studeren. Hoewel hij bedreigd werd door Bacon Vah en compagnie en er aanslagen op zijn leven plaatsvonden, wilde verzoeker in België liever geen verzoek om internationale bescherming indienen. Verzoeker was immers 16 jaar lang een vluchteling geweest in Guinee en wilde zich niet opnieuw een vluchteling voelen.

Verzoeker keerde dan ook met enige vrees terug naar Liberia in 2019, doch had geen andere keuze aangezien hij bepaalde data nodig had van de haven voor zijn analyse.

Verzoeker reisde hierbij niet rechtstreeks naar Liberia, maar ging via Guinee en reisde via de poreuze landsgrenzen om zo minder op te vallen bij binnenkomst. Bovendien bleef verzoeker 's avonds binnen nadat hij een tip had gekregen van een buurvrouw die hij ooit had geholpen, dat bepaalde mensen snode plannen hadden met verzoeker. Verzoeker bleef om die reden dan ook binnen vanaf 17u30 tot minstens 8u. Eveneens om die reden verhuisden de echtgenote en kinderen van verzoeker naar Guinee, nu zij vreesden dat zij zouden worden aangevallen.

Wanneer verzoeker geen andere optie meer zag, heeft hij uiteindelijk toch een verzoek om internationale bescherming ingediend. Dat dit pas in 2020 gebeurde, doet geen afbreuk aan de vrees die verzoeker koestert. Verzoeker was echter veilig in België en wilde alhier liever niet opnieuw als vluchteling verblijven.

2.1.2.

Het CGVS merkt op dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om het geloofwaardig te maken dat hij gedood zal worden door dezelfde moordenaars die zijn vier collega's, betrokken bij het auditrapport, hebben gedood.

Vooreerst zou er immers niet vastgesteld zijn dat deze personen inderdaad gedood zijn.

Eind 2020 zou er immers veel commotie geweest zijn rond het overlijden van vier personen die werkten voor de Internal Audit Agency (waaronder Nyeswa) en die in een periode van 10 dagen op mysterieuze

wijze zouden overleden zijn in oktober 2020. Alle vier zouden zij betrokken zijn bij een auditrapport rond overheidsuitgaven.

Er waren speculaties dat ze vermoord werden omwille van hun job, maar dit zou nooit effectief vastgesteld zijn.

Verzoeker zelf zou ervan overtuigd zijn dat zijn collega's vermoord werden en baseert zich hiervoor o.a. op verklaringen van Jerome Verdyiah die deze info zou onthuld hebben via Spoon network, een online radio station, doch zou hier geen verdere info over hebben.

Verzoeker zou dan ook niet hebben bewezen dat zijn collega's betrokken bij het auditrapport gedood zijn, aangezien hij hier zelf niet bij was en hij zijn beweringen zou baseren op een vage bron.

Dat het in hoofde van het CGVS van weinig realiteitszin getuigt om te stellen dat niet zeker zou zijn dat de 4 collega's vermoord werden.

Het is immers wel zéér toevallig dat vier personen die allen werkten aan een auditrapport rond corruptie bij overheidsuitgaven, allemaal overleden zijn op een periode van amper 10 dagen tijd. Toeval kan bestaan, maar een dergelijk toeval niet kan plaatsvinden zonder hulp van een handje.

Dat het dan ook een algemeen 'geheim' is dat de vier overleden zijn door toedoen van leden van de overheid, die corruptie wilden toedekken.

Ook de Liberian Observer, een vooraanstaande Liberiaans krant is duidelijk : "[...]" (liberianobserver.com)

Wat deze verklaringen van Fahngon betreft, meent het CGVS dat deze geen betrouwbare bron zou zijn, aangezien Fahngon ontslagen werd door de president en hij bijgevolg persoonlijke redenen heeft om valse informatie te verspreiden over de huidige president.

Dat het CGVS evenzeer speculeert omtrent de beweegredenen van de Heer Fahngon en niet kan aantonen dat zijn verklaringen vals zijn, zodat een dergelijke speculatie geenszins afdoende is teneinde de verklaringen van verzoeker in twijfel te trekken.

Verzoeker heeft bovendien tijdens zijn verhoor ook verwezen naar de verklaringen van senator Prince Johnson die ook tot dezelfde bevindingen kwam, zodat verzoeker zich niet enkel gebaseerd heeft op sociale media en/of de verklaring van de voormalige minister van Informatie.

Evenzeer verwees verzoeker naar de verklaringen van de echtgenote van Albert Peter die een gesprek van haar echtgenoot hoorde via de telefoon voor zijn dood en waarin Albert Peter duidelijk stelde dat hij niet van plan was wijzigingen aan te brengen aan het auditrapport en hij dit ongecensureerd zou uitbrengen.

Ook James Kerkula, chief audit personnel, verliet Liberia voor de publicatie van het auditrapport uit vrees voor zijn leven.

Dat de argumentatie van het dan ook geenszins correct is waar gesteld wordt dat verzoeker niet kan aantonen dat de collega's van verzoeker vermoord werden, aangezien hij hier zelf niet bij was.

Indien verzoeker er zelf was bij geweest, had hij immers vandaag de dag niet meer geleefd.

Bovendien heeft verzoeker via zijn eigen bronnen binnen het LRA vernomen hoe zijn collega's vermoord werden en werd hem geadviseerd om niet terug te komen omdat ook hijzelf gezocht werd.

De motivering van het CGVS, welke gesteund wordt op speculaties en die meegaat in de verklaringen van een corrupte regering die de eigen corruptie probeert te verdoezelen, is dan ook geenszins correct.

Dat de bestreden beslissing dan ook foutief, minstens onvoldoende gemotiveerd is, nu door het CGVS geenszins werd aangetoond dat de 4 collega's niet vermoord werden, terwijl zoveel factoren er juist op wijzen dat het moorden betrof.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending behelst van de motiveringsplicht en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

[...]

2.1.3.

Voorts poneert het CGVS dat, indien er vanuit zou gegaan worden dat de vier belastingambtenaren wel degelijk vermoord werden, verzoeker niet heeft meegewerkt aan dit rapport en hij dus niet heeft aangetoond waarom hij persoonlijk enig gevaar zou lopen bij een terugkeer naar Liberia.

Dat het auditrapport van 2020 er gekomen is n.a.v. een andere audit waaraan verzoeker wel heeft deelgenomen en hij dus mee aan de oorzaak ligt van het bestaan van het auditrapport van 2020.

Bovendien gebeurde deze audit aan de hand van gegevens die door verzoeker werden opgemaakt op het ogenblik dat hij werkte voor het Ministerie van Financiën en werd hij gecontacteerd door collega's die er bij hem op aandrongen niet terug te keren naar Liberia omdat hij ook zou vermoord kunnen worden.

Van beweerde hypotheses en veronderstellingen waarop verzoeker zijn vrees zou baseren volgens het CGVS, is dan ook geen sprake.

Het CGVS werpt op dat verzoeker bij een terugkeer naar Liberia niet persé voor de overheid dient te werken en hij een andere job kan opnemen buiten de overheid, wat misschien niet evident is, maar wel van hem verwacht kan worden indien dit zijn leven kan redden.

Dat verzoeker dit niet zou overwegen, zou de geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnen.

Verzoeker heeft nooit verklaard dat hij dit niet wil overwegen, doch heeft gewag gemaakt van de moeilijkheden en obstakels die dit met zich mee zou brengen. Evenwel heeft hij nooit gezegd dat hij een jobwissel niet wil overwegen.

Echter is verzoeker 'verbrand' en zal hij – zelfs indien hij een andere job zou vinden buiten de overheid, gevaar lopen aangezien hij teveel weet.

Daarenboven is het absoluut niet zeker dat verzoeker een job zal kunnen vinden, ook niet buiten de overheid om, aangezien de invloed van de Liberiaanse overheid dermate groot is, dat zij ook druk kunnen uitoefenen op de privésector.

2.1.4.

Verzoeker kan zich geenszins verenigen met de opmerking dat zijn verklaringen volledig zouden bestaan uit hypothesen en mogelijke veronderstellingen en wel om deze redenen :

- er bestaat zoiets als een indirect bewijs. Verzoeker heeft de omstandigheden van de moord op zijn collega's uitgelegd en uitgelegd hoe hij hierbij betrokken was (werkte mee aan de eerste audit die aan de basis lag van de audit van 2020)

- verzoeker heeft documenten voorgelegd waaruit blijkt dat hij samenwerkte met de vermoorde belastingambtenaren

- verzoeker kreeg informatie van binnenuit LRA dat hij eveneens zou vermoord zijn indien hij in Liberia aanwezig was op het moment van de moorden op de belastingambtenaren

- verzoeker heeft een e-mail voorgelegd waarin hem een high profile job werd aangeboden, maar waarbij de uitnodiging geannuleerd werd van zodra hij liet weten niet in het land te zijn ,wat aantoonde dat dit een valstrik was

- Liberia is een naoorlogs land waar moordpartijen en doden dagelijkse kost zijn en waarbij de overheid vaak achter deze aanslagen zit. Het is voor hen dan ook een fluitje van een cent om verzoeker en zijn collega's te laten vermoorden

Dat de verklaringen van verzoeker dan ook geenszins loutere hypothesen zijn en wel degelijk gesteund worden op feiten en stukken.

2.1.5.

Dat de bestreden beslissing verder opwerpt dat verzoeker zou verklaard hebben dat er in Liberia een haat was tegenover mensen van de eigen stam, de Mandingo, doch verzoeker deze vrees omwille van etnische problemen niet ernstig genoeg achtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij zijn aankomst in 2018.

Bovendien zou het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade inhouden en de door verzoeker ingeroepen discriminatie zou dan ook onvoldoende zwaarwichtig zijn.

Wie Liberia's geschiedenis kent en de 14 jaar durende oorlog, is normaal gezien genoeg op de hoogte is van het leed dat de Mandinga's werd aangedaan.

Verzoeker had een overheidsjob, doch zou zeker een hogere functie kunnen bekomen hebben indien hij geen Mandinga was.

Verzoeker wil opnieuw beklemtonen dat hij bij zijn aankomst in België geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat hij niet opnieuw als een vluchteling wilde behandeld worden.

De voortschrijdende realiteit en het gevaar noopten hem er uiteindelijk toe om toch een asielprocedure op te starten.

2.1.6.

Tenslotte merkt de bestreden beslissing op dat de door verzoekers voorgelegde documenten zijn persoonlijke vrees niet zouden aantonen.

M.b.t. de voorgelegde artikels betreffende het overlijden van de 4 collega's stelt het CGVS dat deze op geen enkele manier de naam van verzoeker bevatten en geen persoonlijk risico zouden aantonen. Bovendien zouden niet alle medewerkers van de LRA een risico lopen, aangezien de LRA nog werkzaam is.

Dat de artikelen betreffende de dood van verzoekers collega's uiteraard verzoekers naam niet vermelden, aangezien verzoeker niet gedood werd.

De overheid zit bovendien zelf achter de moorden en tracht op alle mogelijke manieren via een doofpotoperatie te vermijden dat er informatie gelekt wordt. De informatie die de media ontvangen van de overheid is dan ook niet objectief.

Verzoeker heeft aan de hand van de voorgelegde documenten wel aangetoond dat hij werkzaam was op het Ministerie van Financiën, evenals bij LRA en hij dus een collega was van de vermoorde belastingambtenaren.

Aangezien verzoeker werkte aan de audit die aan de oorzaak lag van het auditrapport van 2020 is het dan ook niet meer dan plausibel dat verzoeker ook een risico loopt om gedood te worden, zoals verzoeker ook te horen kregen van collega's.

Dat het CGVS de door verzoeker voorgelegde informatie en verklaringen dan ook niet op een zorgvuldige wijze onderzocht heeft en er sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. [...]"

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en sinds zijn aankomst in België in juni 2019 wachtte tot december 2020 alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“U bent immers in september 2018 naar België gekomen om te studeren en in 2019 bent u nog eens voor een maand teruggekeerd naar Liberia om er onderzoek te doen in het kader van uw studies. Het is pas in december 2020 dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u in 2019 naar Liberia reisde via Guinee, en dan naar Liberia via de poreuze landsgrenzen, om zo minder op te vallen bij binnenkomst (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS merkt op dat u er voor koos om naar Liberia te reizen om er een onderzoek te doen in de Freeport van Monrovia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Indien u op dat moment al een vrees koesterde ten aanzien van bepaalde personen in Liberia, is het volstrekt niet logisch om toch nog naar daar te reizen, om daar dan ook nog een onderzoek te doen in de haven. Daarenboven duurde het dan nog anderhalf jaar voordat u een verzoek tot internationale bescherming deed. U verbleef in die periode in 2019 ook gewoon in uw eigen huis in Johnsonville (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het is dus niet geloofwaardig dat u een vrees koestert ten aanzien van de personen die door uw toedoen ontslagen zouden zijn geweest in 2012 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21).”

Verzoeker verweert zich door te stellen dat hij (i) in België liever geen verzoek om internationale bescherming wilde indienen omdat hij 16 jaar lang een vluchteling is geweest in Guinee en hij zich niet opnieuw een vluchteling wilde voelen; (ii) met “enige vrees” naar Liberia terugkeerde in 2019 omdat hij geen andere keuze had in het kader van zijn thesisonderzoek; (iii) niet rechtstreeks reisde naar Liberia maar via Guinee en tevens reisde via de poreuze landsgrenzen om zo minder op te vallen bij binnenkomst; (iv) 's avonds binnenbleef nadat hij een tip had gekregen van een buurvrouw dat bepaalde mensen snode plannen hadden met verzoeker.

Dit verweer kan echter niet aangenomen worden. Indien verzoeker in december 2020 een daadwerkelijke vrees voor vervolging had en zelfs aanvoert dat hij in Monrovia na een “tip van de buurvrouw” 's avonds steeds binnen bleef, kan niet aangenomen worden dat hij in kader van het onderzoek voor zijn thesis het risico neemt via “poreuze landsgrenzen” (waar hij hoe dan ook het risico loopt om te worden tegengehouden) naar Liberia te reizen en vervolgens aldaar enige maanden in het openbaar een onderzoek te verrichten aangezien hij data moest verzamelen in de Freeport van Monrovia. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het in het kader van zijn thesisonderzoek aan de universiteit van Antwerpen noodzakelijk was om naar Liberia te reizen. In deze context is het volstrekt niet aannemelijk dat een persoon zich gedurende anderhalf jaar geen vluchteling verklaart in België omdat hij reeds zestien jaar vluchteling is geweest in Guinee (in de periode 1990 – 2006). Er kan immers aangenomen worden dat de leefsituatie van een vluchteling in Guinee in de periode 1990 - 2006 geheel verschilt van de situatie van een vluchteling in België én verzoeker bovendien tevens een persoonlijke vrees voor vervolging aanvoert. Het voorstaande geldt des te meer aangezien verzoeker inzake zijn vroegere persoonlijk situatie aanvoert dat hij vroeger reeds bedreigd werd door Bacon Vah en compagnie, dat er zelfs aanslagen op zijn leven hadden plaatsgevonden en tijdens zijn verblijf in Liberia vernam “dat bepaalde mensen snode plannen hadden met verzoeker”.

5. Verzoeker voert een vrees voor vervolging aan ingevolge de dood van vier personen van de LRA die allen overleden in oktober 2020.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

“U slaagde er ten tweede niet in om geloofwaardig te maken dat u zal gedood worden, door dezelfde mensen die beweerdelijk de vier personen betrokken bij het auditrapport, hebben gedood. Het CGVS wijst er hieromtrent ten eerste al op dat het niet vastgesteld is dat deze personen gedood zijn. In de Liberiaanse samenleving was er eind 2020 veel commotie rond het overlijden van vier personen die werkten voor de Liberian Revenue Authority (LRA), en de Internal Audit Agency: Albert Peters (LRA-auditor), Gifty Lama (LRA-auditor), George Fanbutu (LRA-auditor) en Emmanuel Nyeswa (directeur-generaal Internal Audit Agency). Deze vier personen overleden in een periode van tien dagen tijd in oktober 2020, op mysterieuze wijze, en zouden betrokken zijn bij een auditrapport over overheidsuitgaven. Emmanuel Nyeswa zou dus uit een raam/deur in zijn huis gevallen zijn, Albert Peters en Gifty Lama waren een week voordien samen dood in een auto aangetroffen, en George Fanbutu was in die periode overleden in een auto-ongeval. Er zijn speculaties binnen de Liberiaanse gemeenschap dat deze mensen vermoord werden omwille van de job die ze uitoefenden, dit is echter nooit effectief vastgesteld. Op 24 november 2020 kwam de Liberiaanse overheid met een autopsierapport voor deze personen. Volgens dit rapport zijn Albert Peters en Gifty Lama overleden aan koolstofmonoxidevergiftiging ten gevolge van een defecte uitlaat in de auto. Voor meneer Nyeswa werden de verwondingen in overeenstemming bevonden met een val van grote hoogte, maar het werd

niet vastgesteld of het moord, zelfmoord of een ongeluk was. Ook de verwondingen van George B Fanbutu stemden overeen met de impact van de crash van het auto-ongeluk. Binnen Liberia zijn er mensen die de uitkomst van deze autopsie in vraag stellen, omdat deze werd uitgevoerd door de overheid. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de dood van Peters, Lama, Fabutu en Nyeswa georkestreerd werd door Tamba Kogie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U baseert zich hiervoor onder andere op verklaringen van Jerome Verdiyah die deze informatie zou onthuld hebben via Spoon network, een online radio station. U bracht hier geen informatie van bij. Een voormalige viceminister van Informatie, Eugene Fahngon, die naar de Verenigde Staten gegaan is, zou de overheid er mee bedreigd hebben om bekend te maken wie de auditors gedood heeft, als de overheid hem nog bozer zouden maken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U ziet dat als een bewijs dat de overheid achter de dood van deze personen zit, en legde hierover ook een Facebookbericht neer. Het CGVS wijst er op dat meneer Fahngon al geen betrouwbare bron is, hij werd door de huidige president Weah ontslagen, ogenschijnlijk over een conflict gerelateerd aan de Covidmaatregelen. Hij heeft dus mogelijke persoonlijke redenen om valse informatie te verspreiden over de huidige president. Daarenboven heeft meneer Fahngon geen informatie gegeven over deze moorden, en hield hij het bij vage bedreigingen om informatie te uiten, bedreigingen die hij bovendien deed meer dan 2 jaar na het overlijden van de belasting auditeurs. U werd geopperd dat deze mensen, Verdiyah en Fahngon, misschien de situatie gebruiken voor hun eigen persoonlijke politieke gewin, waar u niet mee akkoord ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). **Het CGVS stelt vast dat u niet bewezen hebt dat deze personen betrokken bij het auditrapport, gedood zijn, daar u zelf niet aanwezig was, en u uw beweringen baseert op vage en onbetrouwbare bronnen.**

Als er dan vanuit zou gegaan worden dat deze vier belastingsambtenaren vermoord werden, merkt het CGVS ook op dat u niet hebt meegewerkt aan het rapport van 2020 en dat u bijgevolg ook niet aantoonde dat u hierdoor persoonlijk enig gevaar zou lopen bij terugkeer naar Liberia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd er op gewezen dat u zelf niet betrokken was bij het auditrapport, dat aanleiding zou zijn voor deze vermeende moorden. U verklaarde zelf ook al niet betrokken te zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U legde uit dat als u daar was geweest, u beweerdelijk zou hebben bijgedragen aan het rapport, maar u was voor dat rapport niet daar want u was in België. Gezien deze vaststellingen, werd u ook gevraagd wat u doet denken dat u zou vermoord worden omwille van het betreffende auditrapport (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U legde uit dat het uw job is, en dat u hetzelfde zou doen als u zou terugkeren naar Liberia. U zou iemand zijn die geen compromissen sluit en mensen die u kennen, weten dat. U baseert zich in uw verklaringen louter op mogelijke **hypotheses en veronderstellingen**, zonder daarbij aan te tonen dat u een reëel en persoonlijk risico loopt bij terugkeer naar Liberia. U werd er dan op gewezen dat u niet dezelfde job moest heropnemen bij terugkeer naar Liberia, gezien er dan toch beweerdelijk dergelijke gevaren aan verbonden waren. U hield vast aan uw verklaringen dat de mensen u kennen, en dat ze u zien als iemand van de overheid. De overheid is ook de grootste werkgever binnen Liberia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). **Het CGVS kan inzien dat het als hoogopgeleide persoon misschien niet evident is om een job buiten de overheid te vinden in Liberia, maar alsnog kan er wel van u verwacht worden dat u bereid bent om uw job op te geven als dat uw leven zou kunnen redden.** Dat u niet eens zou overwegen om dat te doen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. U verklaarde verder ook nog dat men u in 2021 nog contacteerde vanuit het ministerie van Financiën om u een prestigieuze job aan te bieden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Volgens u zouden ze dit gedaan hebben om u op die manier te lokaliseren, als een soort van valstrik. Immers, er was gezegd dat er een skype interview zou komen, en dat was er nooit gekomen. Het CGVS merkt op dat deze verklaringen volledig bestaan uit hypotheses die schijnbaar geen basis in de realiteit hebben. Daarenboven is het, gezien uw carrière en opleiding, ook niet onwaarschijnlijk dat u een jobaanbieding zou krijgen vanuit het ministerie van financiën, zonder dat daar achterliggende motieven bij horen om u op te sporen voor vervolging.

Het CGVS stelt vast dat u niet geloofwaardig kon maken een gegronde vrees tot vervolging te vrezen ten aanzien van de overheid in Liberia in verband met de dood van de vier belastingsambtenaren en het rapport dat ze schreven."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen inzake de omstandigheden van het overlijden van de vier personen van de LRA alsook het verwijzen

naar dezelfde bronnen (onder meer Fanghon in het geciteerde artikel van de Liberian Observer), het poneren van een vrees voor vervolging ingevolge de dood van de vier personen en de valstrik door de aanbidding van een 'high profile job', het aanvoeren van de hypothese dat hij 'verbrand' is en bij het aanvaarden van een job (zelfs buiten de overheid) gevaar zou lopen.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig of concreet verweer kan worden geacht ten aanzien van de pertinente motieven in de bestreden beslissing. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken ingevolge de dood van vier personen die werkzaam waren bij de LRA.

6. Verzoeker stelt dat hij behoort tot de Mandingo, verwijst naar de jarenlange burgeroorlog in Liberia en voert aan dat hij een overheidsjob had maar zeker een hoger functie zou bekomen hebben indien hij geen Mandinga was.

De algemene opmerkingen kunnen niet aangenomen worden als concreet en nuttig verweer ten aanzien van de motivering die stelt:

“Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u ook dat er in Liberia een haat was tegenover mensen van uw eigen stam, de Mandingo. Het CGVS wijst er hier nog eens op dat u dergelijke vrees omwille van etnische problemen duidelijk niet ernstig genoeg achtte om hierover een verzoek tot internationale bescherming te doen bij uw aankomst in België in 2018. Wat betreft de discriminatie ten aanzien van de Mandingo in Liberia, dient erop gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 resp. 48/4 van de Vreemdelingenwet inhouden. Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade. Immers, u verklaarde dat Mandingo mensen soms overgeslagen werden voor jobkansen, ook al hadden ze hogere kwalificaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U verklaarde dat een Mandingo man geen rijke persoon kon zijn of voor de overheid kon werken, dat terwijl u zelf al sinds jarenlang een goede positie binnen een overheidsdienst had. Uw burens zouden ook slecht over u gesproken hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22), wat evenmin voldoende ernstig is om aan bovenstaande te voldoen.”

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS